

Vlaamse overheid
Beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur
en hergebruik van overheidsinformatie
Afdeling openbaarheid van bestuur
Koning Albert II laan 15, bus 207
1210 BRUSSEL
T : 02 553 57 25
Mail: openbaarheid@vlaanderen.be

Dossiernummer: OVB/2026/098

DE BEROEPSINSTANTIE - Afdeling openbaarheid van bestuur

Bevoegdheid beroepsinstantie

Bestuursdecreet van 7 december 2018, titel II, hoofdstuk 3, afdeling 6.

Besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2007 tot oprichting van de beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur en hergebruik van overheidsinformatie.

Voorafgaande procedure

Met zijn verzoekschrift van 24 november 2025 vraagt [REDACTED] (hierna: verzoeker) aan Sport Vlaanderen om een afschrift te verlenen van de volgende documenten in verband met het afgelegde praktijkexamen "Trainer Uefa B" door verzoeker op 6 november 2025:

- De individuele beoordelingen van de beide examinatoren
- De volledige videobeelden van het praktijkexamen (afgesproken als evaluatiemiddel).

Op 26 januari 2026 werd voormeld openbaarheidsverzoek afgewezen door Sport Vlaanderen.

Verzoeker dient op 23 februari 2026 een beroep in bij de beroepsinstantie tegen de weigeringsbeslissing van Sport Vlaanderen. Dit beroep werd geregistreerd op 23 februari 2026.

Ontvankelijkheid van het beroep

Het oorspronkelijke verzoek dateert van 24 november 2025.

De weigeringsbeslissing van Sport Vlaanderen dateert van 23 januari 2026. Die beslissing maakt melding van de beroepstermijn en -modaliteiten, zoals voorgeschreven in artikel II.43, §1, derde lid van het Bestuursdecreet.

Het ingediende beroep van 23 februari 2026 is bijgevolg tijdig ingediend.

De beroepsinstantie heeft zelf kennis genomen van de inhoud van de door verzoeker opgevraagde individuele beoordelingen van de beide examinatoren. Daarbij heeft de beroepsinstantie kunnen vaststellen dat in de voormelde documenten een aaneenschakeling is van beschrijvingen van gedragingen of handelingen van een bij naam genoemde of gemakkelijk identificeerbaar natuurlijke persoon.

Krachtens artikel II.40, §3, 2de lid van het Bestuursdecreet moet de aanvrager voor de openbaarmaking van informatie van persoonlijke aard kunnen aantonen dat hij rechtstreeks en persoonlijk in zijn rechtssituatie kan worden geraakt door ofwel de informatie, ofwel de beslissing waarop de informatie betrekking heeft ofwel de beslissing ter voorbereiding waarvan het document dat de informatie bevat, werd opgesteld.

De beroepsinstantie stelt vast dat verzoeker wel degelijk beschikt over het voormelde decretaal voorgeschreven belang om de informatie van persoonlijke aard, die voorkomt in de opgevraagde documenten in het kader van een openbaarheidsverzoek op te vragen. De opgevraagde documenten hebben immers betrekking op verzoeker zelf.

Het ingesteld beroep wordt bijgevolg dan ook als **ontvankelijk** beschouwd.

Gegrontheid van het beroep

Overeenkomstig artikel II.31, eerste lid Bestuursdecreet heeft het recht op passieve openbaarheid betrekking op bestuursdocumenten. Op grond van deze bepaling is elke instantie in principe verplicht aan eenieder die erom verzoekt inzage te geven in, uitleg te verschaffen over of een afschrift te bezorgen van de gewenste bestuursdocumenten.

De openbaarmaking kan slechts geweigerd worden mits toepassing wordt gemaakt van één of meerdere uitzonderingen, zoals gestipuleerd in de artikelen II.33 tot en met II.39 van voormeld decreet.

1. Aangevochten beslissing van Sport Vlaanderen

Sport Vlaanderen heeft het openbaarheidsverzoek op 23 januari 2026 afgewezen en vermeldt daarbij de volgende motivering:

“ De vraag tot openbaarheid maakt deel uit van het beroepschrift ten behoeve van [REDACTED] op heden ingediend als klacht. U vraagt om de individuele evaluatieformulieren van beide examinatoren. Daarnaast vraagt u om de volledige videobeelden van het praktijkexamen.

De individuele evaluatieformulieren van beide examinatoren, de basis van het overkoepelend evaluatiedocument, kunnen we helaas niet bezorgen. Deze evaluatieformulieren vallen immers onder een uitzondering op openbaarheid van bestuur, namelijk interne communicatie (artikel 11.33, 3°, van het Bestuursdecreet van 7 december 2018).

De videobeelden van het praktijkexamen kunnen we eveneens niet overmaken. De openbaarmaking zou immers afbreuk doen aan de bescherming van de persoonlijke levenssfeer (artikel 11.34, 2°, van het Bestuursdecreet van 7 december 2018). “

2. Inhoud beroepschrift

Verzoeker tekent beroep aan tegen de weigeringsbeslissing van Sport Vlaanderen en motiveert zijn beroepschrift als volgt:

A. Evaluatieformulieren zijn géén interne communicatie

De kwalificatie van de individuele beoordelingsformulieren als "interne communicatie" is feitelijk en juridisch onjuist. Deze documenten maken integraal deel uit van een administratieve beoordeling met rechtsgevolg (nl. het slagen of niet slagen voor een praktijkexamen) en vallen dus onder het administratief dossier van betrokkene. Zij zijn opgesteld door de examinatoren met het oog op individuele toetsing van competenties, en vormen de grondslag van de overkoepelende evaluatie.

Volgens de vaste rechtspraak van de Raad van State, geldt dat documenten die bijdragen tot een bestuurlijke beslissing m.b.t. een burger niet zomaar kunnen worden uitgesloten van openbaarheid onder het mom van interne communicatie.

Deze schriftelijke beoordelingsdocumenten hebben dus geen zuiver intern karakter. De weigering miskent het recht op inzage in het persoonlijk dossier en ontnemt de verzoeker de mogelijkheid om te controleren of de finale beslissing op correcte wijze is tot stand gekomen.

B. Videobeelden vallen onder het inzagerecht en zijn essentieel bewijsstuk

De videoregistratie van het examen was expliciet overeengekomen als evaluatiemiddel. De opnames werden gemaakt in een onderwijscontext, op een openbare sportlocatie, tijdens een formele toetsingssituatie - met uitdrukkelijke toestemming van verzoeker.

Het betoog dat de videobeelden niet kunnen worden vrijgegeven wegens "bescherming van de persoonlijke levenssfeer" is onevenredig en onbegrijpelijk, zeker gelet op de context:

- De opnames betreffen verzoeker (cursist) in een didactische setting, niet diens privéleven.
- Verzoeker vraagt zelf om inzage (het betreft dus geen derde-aanvraag).
- Beelden van sporttrainingen in functie van examens zijn geen gevoelige persoonsgegevens.
- Eventuele identificeerbaarheid van derden (bv. spelers) kan desnoods worden gemaskeerd - wat evenwel geen grond vormt tot categorische weigering.

De weigering is des te problematischer omdat Sport Vlaanderen zich zelf expliciet heeft beroepen op deze beelden om de geldigheid van de beoordeling te onderbouwen, maar ze weigert voor te leggen, wat verzoeker het recht op tegenspraak ontnemt. Dit druist in tegen de fair trial beginselen en het motiveringsbeginsel.

3. Standpunt van de beroepsinstantie

De beroepsinstantie heeft contact opgenomen met Sport Vlaanderen, met de vraag om wat toelichting te bezorgen aangaande dit dossier en de documenten te bezorgen die het voorwerp uitmaken van dit openbaarheidsverzoek.

Vanuit Sport Vlaanderen werd de gevraagde toelichting aan de beroepsinstantie bezorgd, alsook een afschrift van de door verzoeker gewenste documenten.

a) De individuele beoordelingen van de beide examinatoren

Uit de verkregen informatie en ontvangen documenten kan de beroepsinstantie afleiden dat de individuele beoordelingen van de twee examinatoren deel uitmaken van de interne werking van de examencommissie, zoals beschreven staat in artikel 4.1 van het Algemeen Examenreglement van de Vlaamse Trainersschool. Voormeld artikel luidt als volgt:

“ De examencommissie bestaat uit de docenten van de cursusorganisatie, eventueel extra juryleden, de cursusverantwoordelijke als examensecretaris, en vertegenwoordiger(s) van het VTS-secretariaat. De VTS-vertegenwoordiger fungeert als voorzitter. Wanneer deze afwezig is, fungeert één van de docenten of zijn vervanger als voorzitter.

De examencommissie ziet toe op het correct examineren en delibereren.

De cursusverantwoordelijke of zijn plaatsvervanger neemt de schriftelijke examens af, eventueel bijgestaan door toezichthouders.

De praktijkdocenten nemen de praktijkexamens af, indien mogelijk en bij voorkeur bijgestaan door een extra jurylid. Dit jurylid kan een speciaal daartoe aangestelde examinerator zijn, de betrokken Directeur Sportkaderopleiding, de Trekker van het Permanent Overlegorgaan een docent van een ander vak van de cursusorganisatie of de Opleidingscoach.

In het geval dat één (her)examen door een jury van meerdere leden wordt beoordeeld, zal de jury een consensus nastreven. Wanneer dit niet mogelijk is, zal een stemming met eenvoudige meerderheid beslissen. In het geval van staking der stemmen, zal de stem van de voorzitter doorslaggevend zijn. “

De beroepsinstantie stelt in casu vast dat het praktijkexamen van verzoeker werd afgenomen door twee praktijkdocenten en de individuele beoordelingen van de beide examinatoren kaderen dan ook in het beraadslagings- en besluitvormingsproces dat heeft geleid tot één gezamenlijke in consensus genomen eindbeslissing van de examencommissie. Deze eindbeslissing, met het bijhorende in consensus opgestelde overkoepelende begeleidings- en evaluatiedocument, werd ook aan verzoeker bezorgd.

De individuele beoordelingsfiches van de twee examinatoren bevatten interne standpuntbepalingen en persoonlijke beoordelingsopvattingen van de beide leden van de examencommissie, dit alles in het kader van de deliberatie die daarop heeft plaatsgevonden. De formele bestuurshandeling met betrekking tot het afgelegde herexamen van verzoeker bestaat uit het overkoepelend evaluatiedocument waarin de eindbeslissing is opgenomen en dat reeds werd meegedeeld aan verzoeker.

De beroepsinstantie is daarom van oordeel dat Sport Vlaanderen, voor wat betreft de individuele beoordelingen van de beide examinatoren, terecht heeft verwezen naar de toepassing van artikel 11.33, 3° van het Bestuursdecreet. Op basis van deze uitzondering op het openbaarheidsprincipe mogen overheidsinstanties een aanvraag tot openbaarmaking van bestuursdocumenten afwijzen wanneer deze betrekking heeft op interne communicatie, tenzij het belang van de openbaarheid zou primeren:

“Tenzij het belang van de openbaarheid primeert, mogen de overheidsinstanties, vermeld in artikel 11.28, § 1, een aanvraag afwijzen:

(...) 3° als de aanvraag betrekking heeft op interne communicatie. “

De Memorie van Toelichting bij art. II.33, 3° van het Bestuursdecreet (Parl.St., VI.Parl. 2020-2021, nr. 780/1, 90-93) verduidelijkt dat deze uitzondering betrekking heeft op de interne uitwisseling van berichten, communicatie en mailwisseling tussen kabinetten en administratie, en administratie en kabinetten onderling. Daarbij zijn er geen beperkingen wat de inhoud van “communicatie” betreft: het kan zowel gaan om persoonlijke beleidsopvattingen als feitelijke informatie of loutere data, zolang die informatie kadert in de voorbereiding van een beslissing of in het zoeken naar een oplossing van een specifiek probleem.

Het begrip “intern” houdt in dat het gaat om informatie die niet buiten de muren van de overheidsinstantie terechtkomt, in het bijzonder wanneer zij niet is bekendgemaakt aan een derde of niet beschikbaar is gesteld aan het publiek. De documenten waarover het hier gaat, de individuele beoordelingsfiches van de twee examinatoren, moeten als intern beschouwd worden “mits zij vóór de ontvangst ervan door deze instantie niet beschikbaar was of had moeten worden gesteld aan het publiek en zij niet buiten de muren van die instantie terechtkomt nadat zij deze informatie heeft ontvangen.” (arrest HvJ EU, 20 januari 2021, randnummer 43 – C-619/19).

De interne communicatie die het voorwerp van de uitzonderingsgrond van artikel II.33, 3° van het Bestuursdecreet vormt betreft de vrije gedachtewisseling binnen de overheid over een dossier, beleidsproces, advies of (ontwerp)regelgeving. Ook de persoonlijke inzichten van ambtenaren in het kader van de voorbereiding van een beslissing of in het zoeken naar een oplossing van een specifiek probleem vormen het voorwerp van de vermelde uitzonderingsgrond, nu de openbaarmaking daarvan tot gevolg zou kunnen hebben dat ze zeer terughoudend worden in hun interne schriftelijke communicatie of notulering, waardoor een vlotte besluitvorming gehinderd wordt. Een zekere mate van ‘beleidsintimiteit’ en vertrouwelijkheid is nu eenmaal noodzakelijk om te komen tot een effectieve besluitvorming of beleidsvoering.

Dat was ook het uitgangspunt van de Europese richtlijn 2003/4/EG van het Europees Parlement en de Raad van 28 januari 2003 inzake de toegang van het publiek tot milieu-informatie (zie antwoord van de Commissie op de schriftelijke vraag 3955/03): “Interne mededelingen bereiden een administratieve beslissing voor; een administratie moet de verschillende argumenten voor of tegen een beslissing over een specifiek probleem schriftelijk kunnen vastleggen, zonder dat deze interne beraadslagingen openbaar worden gemaakt. Het essentiële element is immers de administratieve beslissing en de eventuele rechtvaardiging daarvan, niet de manier waarop die beslissing tot stand is gekomen.”

De documenten waarover het hier gaat (de individuele beoordelingsfiches van de twee examinatoren) kaderen zeer duidelijk in een proces van lopende besluitvorming binnen Sport Vlaanderen. Het betreft immers de persoonlijke insteek van twee examinatoren in het kader van de deliberatie van een herexamen van een kandidaat trainer/UEFA B. De vermelde documenten zijn van belang bij de voorbereiding van de eindbeslissing (het eindresultaat voor de kandidaat met het bijhorend globaal evaluatiedocument) die bij consensus werd genomen en deze individuele beoordelingsfiches van de examinatoren zijn aldus wel degelijk gevat door deze uitzonderingsgrond.

De doelstelling van de ingeroepen uitzondering is om de overheidsinstanties (in casu: Sport Vlaanderen) het recht te bieden hun interne raadplegingen en beraadslagingen te beschermen als dat noodzakelijk is om hun taken uit te voeren, met andere woorden als de openbaarmaking van het document het besluitvormingsproces ernstig zou ondermijnen, tenzij een hoger openbaar belang openbaarmaking gebiedt.

De beroepsinstantie is van mening dat er in casu geen openbaar belang, zoals geduid in de parlementaire voorbereiding, gemoeid is met de openbaarmaking van de betrokken documenten. De memorie van

toelichting stelt immers m.b.t. de belangenafweging het volgende: “De uitzonderingen worden alleen ingeroepen als het belang van de openbaarheid niet primeert. Daarmee wordt bedoeld: een met de openbaarmaking gediend openbaar belang. Deze bepaling betekent dus niet dat de private belangen van de aanvrager moeten afgewogen worden tegenover de belangen die met de uitzonderingen beschermd worden. Het gaat om het belang van de gemeenschap: de openbare orde, de veiligheid van de bevolking, grote maatschappelijke issues, globale bescherming van het leefmilieu enzovoort..” (Parl.St. VI.Parl. 2017-18, 1656/1, 56).

De beroepsinstantie is in casu van oordeel dat de bescherming van de vrije communicatie tussen de leden van de examencommissie in het kader van een deliberatie van een kandidaat geacht worden te primeren. Er is geen openbaar algemeen belang aanwezig in casu voor een openbaarmaking van de voormelde documenten in de zin van artikel II.33 van het Bestuursdecreet en een dergelijk algemeen openbaar belang wordt evenmin aannemelijk gemaakt in het openbaarheidsverzoek of beroepschrift door verzoeker.

De afweging van de beroepsinstantie leidt dan ook tot de conclusie dat het belang dat beschermd wordt door de uitzonderingsgrond van artikel II.33, 3° van het Bestuursdecreet in casu primeert op het belang van de openbaarheid.

Gelet op wat hiervoor werd uiteengezet, wordt het beroep, voor dit onderdeel, als **ongegron**d beschouwd.

b) De videobeelden van het praktijkexamen

De beroepsinstantie stelt vast dat in Artikel 2.1. van het Algemeen Examenreglement van de Vlaamse Trainersschool het volgende is bepaald rond opgenomen videobeelden:

“ De (her)examens kunnen worden opgenomen met een videocamera. Deze camera filmt het (her)examen in kwestie in haar geheel, in overzicht. De docent geeft op voorhand aan dat en hoe deze opname zal plaatsvinden. De opname dient louter om accurate feedback en analyse te kunnen voorzien aan de cursisten over de les en/of het gefilmde (her)examen. Nadat de beroepstermijn voor het (her)examen verstreken is, wordt de opname binnen een redelijke termijn definitief verwijderd.

Omdat door de combinatie van het uiterlijk met de omstandigheden en gedragingen, een cursist geïdentificeerd kan worden in deze beelden, is de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG, GDPR in het Engels) hierop van toepassing. De verwerking van de persoonsgegevens in de betreffende opname gebeurt in deze omstandigheden tegenover de cursist als noodzakelijke uitvoering van deze overeenkomst (dit examenreglement), conform art. 6, 1., b) AVG. “

De beroepsinstantie is van oordeel dat de opgenomen videobeelden tijdens het herexamen van verzoeker niet openbaar kunnen gemaakt worden in toepassing van artikel II.34 2° van het Bestuursdecreet. Voormeld decreetartikel bepaalt dat, tenzij de aanvraag betrekking heeft op milieu-informatie, de overheidsinstanties, vermeld in artikel II.28, § 1, een aanvraag tot openbaarmaking afwijzen als de openbaarmaking afbreuk doet aan de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, tenzij de betrokken persoon met de openbaarmaking instemt. Deze bepaling laat niet toe dat gegevens worden verstrekt die de identificatie van derden mogelijk maken, in de mate dat daarmee afbreuk zou worden gedaan aan de bescherming van hun persoonlijke levenssfeer.

Hoewel het hier om een absolute uitzonderingsgrond gaat waardoor er geen belangenafweging moet plaatsvinden tussen het door de uitzonderingsgrond beschermde belang met het belang van de openbaarheid, vertoont de in artikel II.34, 2° van het Bestuursdecreet voorziene uitzonderingsgrond niettemin een relatief aspect. De decreetgever was weliswaar van oordeel dat er geen afweging vereist is

met het openbaar belang dat met de openbaarheid is gediend, maar wijst er desondanks op dat telkens en in concreto geoordeeld moet worden of er al dan niet een inbreuk is gepleegd op de bescherming van de persoonlijke levenssfeer (Vlaams Parlement, Parl. St. 2017-2018, nr. 1656/1, blz. 58).

Artikel 22 van de Grondwet waarborgt uitdrukkelijk het recht op eerbiediging van het privéleven, net zoals artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens dit doet. De bedoeling en het fundamentele uitgangspunt van de in artikel II.34, 2° van het Bestuursdecreet bedoelde uitzonderingsgrond bestaat er precies in om het aan iedereen toegekende grondwettelijke recht op de eerbiediging van zijn privéleven te beschermen.

De beroepsinstantie oordeelt dat op de gemaakte videobeelden heel wat natuurlijke personen herkenbaar in beeld worden en deze beelden van natuurlijke personen behoren tot de persoonlijke levenssfeer van de betrokkenen en dat zij als persoonsgegevens van die natuurlijke personen ontegensprekelijk behoren tot hun privéleven. Het zijn tevens persoonsgegevens in de zin van de Algemene Verordening Gegevensbescherming (verder AVG). Het privéleven vormt de kern van de persoonlijke levenssfeer (F. SCHRAM, Het decreet openbaarheid van bestuur. Een juridische analyse in historisch perspectief, Brugge, Vanden Broele, 247; Concl. Adv.Gen. bij HvJ 8 april 2014, nr. C-293/12, Digital Rights Ireland Ltd, nr. 61).

Het openbaar maken van deze gegevens heeft aldus betrekking op de kern van een belang – het door artikel 22 van de Grondwet en het door artikel 8 EVRM aan eenieder toegekende recht op eerbiediging van zijn privéleven – dat de uitzonderingsgrond uit artikel II.34, 2° van het Bestuursdecreet wenst te beschermen tegen de openbaarheid van bestuur (RvS, nr. 234.609 dd. 2 mei 2016).

De beroepsinstantie is bijgevolg van oordeel dat de openbaarmaking van deze persoonsgegevens (de videobeelden van natuurlijke personen) afbreuk doet aan het recht op eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer van de betreffende personen en dat deze gegevens dan ook moeten worden afgeschermd in toepassing van artikel II.34, 2° van het Bestuursdecreet.

In artikel II.50 §1 voorziet het Bestuursdecreet dat als de aanvraag tot openbaarmaking wordt afgewezen op grond van artikel II.34, 2°, de beroepsinstantie contact opneemt met de betrokkene en vraagt of de aanvrager toestemming krijgt om alsnog toegang te krijgen tot het gevraagde bestuursdocument, als die toestemming nog niet is gevraagd door de betrokken overheidsinstantie. Deze toestemming is niet voorhanden.

Daarenboven is er conform de AVG geen rechtsgrond om deze persoonsgegevens te verwerken, in casu het openbaar maken van deze gegevens, nu artikel II.34, 2° van het Bestuursdecreet net deze verwerking, die afbreuk doet aan de persoonlijke levenssfeer, uitsluit. De enige mogelijke rechtsgrond conform de AVG is de toestemming van de betrokkene, voorwaarde die tevens vervat zit in artikel II.34, 2° van het Bestuursdecreet. In casu is deze niet voorhanden.

Op grond van artikel II.45, §2 van het Bestuursdecreet kan een bestuursdocument gedeeltelijk openbaar wordt gemaakt als de informatie waarop een uitzondering van toepassing is samen met andere informatie in een bestuursdocument vervat zit en het mogelijk is om de genoemde informatie te scheiden van de andere informatie.

De beroepsinstantie is van oordeel, gelet op,

- het grote aantal betrokken personen (15 voetballers)
- de aard van de beelden (praktijksituatie op terrein),
- het feit dat ook contextuele identificatie mogelijk blijft na bewerking,

dat een gedeeltelijke openbaarmaking in casu onmogelijk realiseerbaar is (bijvoorbeeld door blurring), daar de bescherming van de persoonlijke levenssfeer onvoldoende zou gewaarborgd zijn en bovendien het beeldmateriaal inhoudelijk volkomen zou uitgehold worden.

Daarom is de beroepsinstantie van oordeel dat het ingestelde beroep, wat betreft dit onderdeel, als **ongegrond** wordt beschouwd.

Na beraadslaging,

BESLUIT:

Het beroepsschrift van [REDACTED] van 23 februari 2026 tegen de weigeringsbeslissing van Sport Vlaanderen van 26 januari 2026 wordt als ontvankelijk doch ongegrond beschouwd.

Brussel, 25 maart 2026

Voor de beroepsinstantie,
afdeling openbaarheid van bestuur,

Bruno ASSCHERICKX
Voorzitter